

BÜTÇE KANUNLARININ ÖZELLİKLERİ

Dr.İlhami SÖYLER (*)

I - GİRİŞ

Bütçe, maliye politikasının en önemli aracıdır. Devletin gelirlerinin toplanması, giderlerinin ödenmesi, varlık ve yükümlülüklerinin yönetimi, çeşitli vergi ve masraf kanunları ile şekillendirilmiş olsa bile, bütçe kanunları bunlara yıllık bazda yön veren, onları gerektiğinde sınırlandıran veya genişleten özellikleri ile ayrı bir konuma sahip bulunmaktadır. Bütçe, siyasi, hukuki, iktisadi ve mali işlevleri olan bir kanundur. Bu yanı ile hükümet politikalarının oluşturulmasında da etkili bir araçtır.

Diğer taraftan bütçenin hazırlanması, görüşülmesi ve yasalaşmasındaki hukuki süreçler, hedeflediği iktisadi ve mali amaçlar, bütçe kanunlarının diğer kanunlardan farklı bir takım niteliklere ve ayrıcalıklara sahip olmasını zorunlu kılmıştır.

Bu yazıda, diğer kanunlardan farklı olarak sadece bütçe kanunlarına yönelik bir takım özellikler ortaya konularak kimi konularda öneriler sunulacaktır.

1. BÜTÇE KANUNLARI SÜRELİDİR

Bütçe kanunları bir yılla sınırlandırılmıştır. Kısa-vası bir yıllık gelir ve gider tahminleri ile uygulamaya ilişkin maddelerden oluşur. Bu genel kural dışı-nda bir yıldan daha az dönemleri kapsayan ve uygulama-nda "geçici bütçe" şeklinde ortaya çıkan bütçe uygulamaları da söz konusudur. Ancak bu istisnai

durum, bütçenin yıllık olma ilkesini zedelememektedir. Zira, geçici bütçe uygulaması altı ayla sınırlıdır.

5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanunu ile çok yıllık bütçeleme sürecine geçilmesi de bütçenin yıllık olma ilkesini zedelememektedir. 5018 sayılı Kanun'un "bütçe ilkeleri başlıklı" 13 üncü maddesinin (d) bendine göre bütçeler, stratejik planlar dikkate alınarak izleyen iki yılın bütçe tahminleriyle birlikte görüşülür ve değerlendirilir. Aynı Kanunu'nun "Merkezi Yönetim Bütçe Kanununun Kapsamı" başlıklı 15 inci maddesinin ikinci fıkrasına göre, merkezi yönetim bütçe kanununda; yılı ve izleyen iki yılın gelir ve gider tahminleri ile diğer gerekli hükümleri yer almaktadır.

Ancak, izleyen iki yılın gelir ve gider tahminleri, bütçe görüşmeleri sırasında değerlendirilmekle birlikte, yasalaşmamakta sadece ilgili yılın bütçe tahmin ve hükümleri yasalaşmaktadır. Orta vadeli harcama sisteminin bir gereği olarak ortaya çıkan çok yıllık bütçe hazırlama sürecinde ilk yılın rakamları, yıllık bütçeyle tamamen uyumlu olarak hazırlanırken diğer yıllar gösterge niteliğini taşımaktadır. Bu uygulama, bazı ülkelerde harcama kontrolünün kilit aracı olarak bütçe hazırlıklarının bütünleyici bir parçasını oluştururken, diğer ülkelerde sadece karar alma süreçlerine zemin hazırlamaktadır.¹

Çok yıllık bütçe hazırlama süreci, yürütme organı olarak hükümetin, önümüzdeki üç yıllık niyet,

* Maliye Bakanlığı, Personel Gn.Md.Yrd., Eski Vergi Denetmeni.

¹ Ertan Erüz, "Orta Vadeli Bütçe Sistemine Geçerken Vergi Politikamız", **Vergi Dünyası**, Sayı: 289, Eylül, 2005 s.58.

öngörü ve geleceğe yönelik perspektiflerini yansıtmakta, ancak bu öngörünün ilk yıla ilişkin kısmı yasalasmaktadır. Böylece çok yıllık bütçe anlayışı bütçenin "yıllık olma" ilkesini ve özelliğini değiştirmektedir. Zaten çok yıllık bütçe kavramı çoğunlukla, yıllık bütçe sürecinin, çok yıllık gelir ve harcama tahminleri yanında çok yıllık mali planlarla birlikte değerlendirildiği bir bütçe yaklaşımını ifade etmektedir.²

Çok yıllık bütçeleme süreci temelde üç yapı üzerine kurulmuştur. Birincisi, kamu harcamaları için ayrılabilir ödeneklerin yukarıdan aşağıya doğru tahmin edilmesi, ikincisi, devam eden ve uygulanacak olan faaliyet ve projelerin maliyetlerinin aşağıdan yukarıya doğru tahmin edilmesi, üçüncüsü de toplam kaynaklarla bu maliyetleri karşılaştırma sürecidir. Bu uygulama sayesinde, kaynak tahsislerinde öncelikler daha kolay belirlenmektedir.³ Böylece stratejik yönetim ve stratejik planlama uygulamalarının yolu açılmaktadır.

Bir mali yılla sınırlı olmalarının sonucu olarak, bütçe kanunları, mali yılın son günü itibarıyla kendiliğinden yürürlükten kalkmış olur. Oysa diğer kanunlar, ancak başka bir kanuna konulan bir hükümle yürürlükten kalkmaktadır.

2. BÜTÇE KANUN TASARILARININ HAZIRLANMASI, GÖRÜŞÜLMESİ VE KANUNLAŞMASI ÖZEL HÜKÜMLERE TABİDİR

Diğer kanunlardan farklı olarak bütçe kanun tasarılarının hazırlanması, T.B.M.M.'nde görüşülmesi ve kanunlaşması özel hükümlere tabi bulunmaktadır.

a. Bütçe Hazırlıkları Belirli Bir Takvime Bağlanmıştır

Gerek 2709 sayılı T.C. Anayasası, gerekse 5018 sayılı Kanun, bütçe kanun tasarısının hazırlanmasını belirli bir takvime bağlamıştır.

Bu yasal düzenlemeler çerçevesinde merkezi yönetim bütçesinin hazırlama süreci, Bakanlar Kurulu'nun Mayıs ayının sonuna kadar toplanarak, D.P.T.'nce hazırlanan orta vadeli programı (O.V.P.) kabul etmesiyle başlamaktadır.

İkinci aşamada O.V.P. ile uyumlu olarak Maliye Bakanlığı tarafından hazırlanan orta vadeli mali plan Haziran ayının 15'ine kadar Y.P.K. tarafından karara bağlanır.

Üçüncü aşamada, bütçe çağrısı eki olarak Maliye Bakanlığı'nca bütçe hazırlama rehberi, D.P.T.'nce Yatırım Genelgesi ve eki yatırım programı hazırlama rehberi, Haziran ayının sonuna kadar Resmi Gazete'de yayımlanmaktadır.

Dördüncü aşamada kamu idarelerince hazırlanan bütçe gelir ve gider teklifleri Temmuz ayı sonuna kadar, Maliye Bakanlığı'na (yatırım teklifleri D.P.T.'na) gönderilir.

Beşinci aşama olarak, Ağustos ve Eylül aylarında bütçe teklifleri ilgili kamu idareleri yetkilileri ile Maliye Bakanlığı (yatırım teklifleri için D.P.T.) yetkililerinin katıldığı toplantılar düzenlenerek, söz konusu teklifler müzakere edilir.

Altıncı aşamada, makro ekonomik göstergeler ve bütçe büyüklükleri en geç Ekim ayının ilk haftası içinde Y.P.K.'nda görüşülür. Bu toplantının amacı, bütçe hazırlık sürecinin başında hazırlanan orta vadeli program ve orta vadeli mali planda yer alan ekonomik ve mali tahminlerin, bütçe tasarısı sunulmadan önce, mevcut ekonomik ve mali koşullara göre güncellenmesi ve sonuçlarının tasarıya yansıtılmasıdır.⁴

Bütçe hazırlama sürecinin son aşamasında, Maliye Bakanlığı'nca düzenlenen ve Bakanlar Kurulu'nca imzalanan merkezi yönetim bütçe kanunu tasarısı ile milli bütçe tahmin raporu mali yılın başından itibaren en az yetmişbeş gün önce (17 Ekim günü), T.B.M.M.'ne sunulur.

Bu hükümlerden anlaşılıyor ki, merkezi yönetim bütçe kanunları, ancak tasarı şeklinde sunulabilmekte, milletvekilleriince **kanun teklifi** şeklinde sunulamamaktadır.

b. Bütçe Tasarılarının T.B.M.M. Plan ve Bütçe Komisyonu'nda Görüşülmesi Özellik Arzetmektedir.

Bütçe Kanun tasarılarının T.B.M.M. Plan ve Bütçe

² Ertan Tosun, **Bütçe Terimleri Sözlüğü**, Devlet Bütçe Uzmanları Derneği Yayını, Ankara, 2004, s.32.

³ M.Kamil Mutluer vd., **Bütçe Hukuku**, Bilgi Üniversitesi Yayını, İstanbul, 2006, s.168.

⁴ M.Sait Arcagök – Ertan Eruz, **Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Sistemi**, Maliye H.U.D. Yayını, Ankara, 2006, s.84.

Komisyonu'nda görüşülme süresi ve yöntemi de özel olarak düzenlenmiştir. Anayasa'nın 162'nci maddesine göre, merkezi yönetim bütçe tasarısının T.B.M.M. Plan ve Bütçe Komisyonu'nda görüşülme süresi azami 55 gündür. Bu süre içinde 40 üyeden oluşan bu komisyon bütçeyi, her yönü ile müzaker ederek, gerektiğinde her türlü değişiklik yaparak karara bağlar.

c. Bütçe Tasarılarının T.B.M.M. Genel

Kurulu'nda Görüşülmesi Özellik Arzetmektedir.

Bütçe kanunu tasarılarının T.B.M.M. Genel Kurulu'nda görüşülme süresi ve yöntemi de diğer kanunlara göre farklıdır. Zira Anayasa'mıza göre, bütçe kanunu tasarıları azami 20 gün içinde T.B.M.M. Genel Kurulu'nda görüşülerek kabul edilmek zorundadır. Bütçe kanunu tasarıları genel kurulda görüşülürken, milletvekilleri, genel gider artırıcı ve gelir azaltıcı teklifler verememektedirler.

Görülüyor ki, bütçe kanun tasarılarının hazırlanması, görüşülmesi ve kabul edilmesi belli bir takvime bağlanmıştır. Diğer kanunlar için böyle bir süre söz konusu değildir. Ayrıca, milletvekilleri diğer kanunların görüşülmesi sırasında her türlü teklifi verebilirler.

3. BÜTÇE KANUNLARINA BÜTÇEYİ İLGİLENDİRMEYEN HÜKÜMLER KONULAMAZ

Anayasa'nın 161'inci maddesinin son fıkrasına göre, bütçe kanununa bütçe ile ilgili hükümler dışında hiçbir hüküm konulamaz.

Ancak uygulamada bu hüküm, dar anlamda ele alındığında veya yorumlandığında önemli sorunlara ve sıkıntılara yol açmaktadır. Devlet için bir gelir unsuru olabilecek veya bir kamu gideri sonucunu yaratan çok sayıda dolaylı işlem bulunmaktadır. Sözgelimi, belediyelerin, kamu idareleri için uyguladıkları su, doğalgaz veya benzeri ürün bedelleri bir gider unsuru olarak ortaya çıkmaktadır. Kimi belediyelerin kamu kurumları için, belde sakinleri yurttaşlara uyguladıklarından daha yüksek su, doğalgaz veya benzeri ürün bedeli uygulamalarına engel olmak için bütçe kanunlarına konulan hüküm,

Anayasa Mahkemesi'nce "bütçe ile ilgili hüküm dışında" kabul edilerek iptal edilmiştir. Oysa, belediyelerin bu yola gitmesi, diğer kamu idareleri açısından daha fazla kamu gideri ödenmesine yol açmaktadır. Aynı şekilde kamu görevlilerine ödenen harcırahın bütçe kanunları ile sınırlandırılması (kendi isteği ile tayini yapılanlara harcırah ödenmemesi yolundaki hüküm) bütçe ile ilgisizliği gerekçesiyle iptal edilmiştir. Oysa aynı bütçe kanunları ile kamu görevlilerine ödenen harcırahlar, dereceler itibarıyla belirlenmekte veya sınırlandırılabilir. Anayasa'nın bu hükmü, sözkonusu tartışmaları önleyecek şekilde yeniden düzenlenmelidir.

4. BÜTÇE KANUNLARI KANUN HÜKMÜNDE KARARNAMELERLE DÜZENLENEMEZ

Anayasa'nın 163'üncü maddesine göre, merkezi yönetim bütçesiyle verilecek ödenek, harcanabilecek miktarın sınırını göstermektedir. Bu sınırın Bakanlar Kurulu Kararıyla aşılabileceğine dair bütçelere hüküm konulamaz. Bakanlar Kurulu'na kanun hükmünde kararname ile bütçede değişiklik yapma yetkisi verilemez. Bütçe kanunlarının bu özelliği esasında bütçede "kanunilik" ilkesinin bir sonucu olarak ortaya çıkmıştır. Bu ilke gereğince, bütçeler kanun hükmünde kararnamelerle veya diğer düzenleyici metinlerle de düzenlenememektedir.

5. BÜTÇE KANUNLARI VETO EDİLEMEZ

Anayasa'nın 89 uncu maddesine göre Cumhurbaşkanı, T.B.M.M.'nce kabul edilen kanunları onbeş gün içinde yayımlar. Yayımlanmasını kısmen veya tamamen uygun bulmadığı kanunları, bir daha görüşülmek üzere, bu hususta gösterdiği gerekçe ile birlikte aynı süre içinde T.B.M.M.'ne geri gönderir. Cumhurbaşkanı'nca kısmen uygun bulunmama durumunda, T.B.M.M. sadece uygun bulunmayan maddeleri görüşebilir. Bütçe kanunları bu hükme tabi değildir.

Bu madde hükmüne göre, bütçe kanunları veto edilemeyeceği gibi, mali yıl başına 15 günden az bir süre kalmışsa 15 günlük yayımlanma süresi de beklenmeyecektir. Bütçe Kanunu en geç ilgili olduğu mali yıldan önceki yılın son günü Resmi Gazete'de yayımlanır.

6. GELİR VE GİDER KANUNLARININ UYGULANMASINI SAĞLAR

5018 sayılı Kanun'un 13 üncü maddesine göre bütçeler ait olduğu yıl başlamadan önce T.B.M.M. veya yetkili organlarca kabul edilmedikçe veya onaylanmadıkça uygulanamaz.

Çeşitli nedenlerle bütçe kanunu mali yılın başına kadar yasalaşmazsa, geçici bütçe uygulamasına başvurulur.⁵

Bütçede ön izin ilkesinin bir gereği olarak, bütçe kanunları devlet gelirlerinin tahsiline, giderlerinin ödenmesine izin vermektedir. Bu itibarla gerek ülkemizde gerekse diğer ülkelerde bütçe kanunları mali yıl sona ererken yetkili meclislerce incelenip onaylanmaktadır. Aksi takdirde gelirlerin toplanması ve giderlerin yapılması gerçekleşmeyecektir.⁶

Daha açık bir ifade ile uygulanacak gelir ve gider kanunları, ilgili mali yılın bütçesinde gösterilmelidir. Bunun bir yansıması olarak 5018 sayılı Kanun'un 37 nci maddesi "genel yönetim kapsamındaki kamu idarelerinin gelirlerinin kanuni dayanaklarının bütçelerinde gösterileceğini" öngörmüştür. Bu hüküm gereğince, bütçe kanunlarının (c) işaretli cetvelinde devlet gelirlerine ilişkin kanunların bir listesi yer almaktadır. Buna göre bir verginin toplanabilmesi için vergi kanununun varlığı yeterli olmamakta, ona ek olarak söz konusu vergi kanununun bütçe kanununda gösterilmesi gerekmektedir.⁷

Ne var ki gider kanunları açısından böyle bir hüküm bulunmadığı gibi, öteden beri bir uygulama da söz konusu değildir.

Prof. Gürsoy bunun gerekçesini, "gelirleri toplamak zorunlu olduğu halde, masraf yapmak zorunlu değildir" şeklinde açıklamaktadır.⁸ Gürsoy'a göre, gelir tahminleri öngörülen tutarın altında veya üstünde gerçekleşmiş olsa bile, bunların takip ve tahsili bir zorunluluktur. Oysa bütçe kanunu ile konul-

muş bir ödenek, herhangi biri lehine bir hak doğurmaz, idare bu yetkiyi kullanıp kullanmamakta serbesttir.⁹

Ancak ön izin ilkesini, gelirler açısından zorunluluk, giderler açısından ruhsat olarak nitelemek, isabetli bir yaklaşım tarzı olarak değerlendirilememektedir. Zira, bütçelere konulan gelir ve gider rakamları, birer tahmindir. Her ikisinin gerçekleşmesinde "zorunluluk" kadar, "ihtiyarilik" de vardır. Tahmin edilen giderin tamamının harcanması zorunlu olmadığı gibi, aynı şekilde tahmin edilen gelirin tamamı da tahsil edilmeyebilir. Zira bütçe kanunları, diğer kanunlara nazaran farklı bir karakter taşırlar. Kanunlar, genel, soyut ve yerine getirilmesi, uyulması zorunlu kurallar içerirken, bütçe kanunları bu niteliklerden uzaktırlar. Bu nedenle bütçenin kanun mu, yoksa idari tasarruf mu olduğu konusunda tartışmalar devam etmektedir.¹⁰

Görüşümüze göre bütçe kanunlarının (a) işaretli cetvelinde ödenek tahminleri, (b) işaretli cetvelinde de gelir tahminleri yer aldığına göre, ayrıca gelir kanunlarının bir listesinin (c) işaretli cetvelinde yer almasına gerek bulunmamaktadır. Zira, mali yıl içinde yürürlüğe giren vergi kanunları da bütçenin (c) işaretli cetveline dahil edilememektedir. Aksi bir anlayışla hareket edilecek olursa, mali yıl içinde çıkarılan vergi veya devlete gelir sağlayacak kanunların ancak ertesi mali yılda uygulamaya girmesi gibi durum söz konusu olur.

7. BÜTÇENİN YASAMA DENETİMİ KESİN HESAP KANUNU İLE YAPILIR

5018 sayılı Kanun'un 42 nci maddesine göre, T.B.M.M. merkezi yönetim bütçe kanununun uygulama sonuçlarını onama yetkisini kesin hesap kanunu ile kullanmaktadır.

Diğer kanunların uygulama sonuçları için, başka bir kanun çıkarılmasına gerek olmadığı halde, bütçe

⁵ Gülay Coşkun, **Kamu Mali Yönetimi**, TODAİE Yayını, No:171, Ankara, 1978, s.80.

⁶ Abdurrahman Akdoğan, **Kamu Maliyesi**, G.Ü.İ.İ.B.F. Yayını, No: 67/34, Ankara, 1985, s.268.

⁷ Sadık Kırbaş, **Vergi Hukuku**, 8. Baskı, Siyasal Kitabevi, Ankara, 1996, s.38.

⁸ Bedri Gürsoy, **Kamusal Maliye, Cilt:2, Bütçe**, İkinci Baskı, A.Ü.S.B.F. Yayını, No: 451/23, Ankara, 1981, s.152.

⁹⁻¹⁰ Gürsoy, a.g.e., s.152.

kanunlarının uygulama sonuçlarının, çıkarılacak başka bir kanunla, yani kesin hesap kanunu ile onaylanacağı öngörülmüştür.

Kesin hesap kanun tasarısı, Maliye Bakanlığı'nca muhasebe kayıtları dikkate alınarak, merkezi yönetim bütçe kanununun şekline uygun olarak hazırlanmaktadır. Bu tasarı bir yıllık uygulama sonuçlarını karşılaştırmalı olarak gösteren değerlendirmeleri kapsayan gerekçesiyle birlikte izleyen mali yılın Haziran ayı sonuna kadar Bakanlar Kurulu'nca T.B.M.M.'ne sunulmakta, bir örneği de Sayıştay'a gönderilmektedir.

Maliye Bakanlığı, merkezi yönetim kapsamında ki kamu idareleri bütçelerinin kesin hesabının çıkarılmasına ilişkin yöntemleri, Kamu İdareleri Kesin Hesaplarının Düzenlenmesine İlişkin Usul ve Esaslar Hakkında Yönetmelik¹¹ ile düzelenmiştir.

Kesin hesap kanun tasarısına öteden beri, genel mizan, bütçe gelirleri ve giderleri kesin hesap cetvelleri ile bunların iller itibarıyla dağılımını gösteren cetveller eklenirken, yeni kamu mali yönetim sistemi ile bunlara ilave olarak devlet borçları ve hazine garantilerine ilişkin cetvellerin, silinen kamu alacaklarına ilişkin cetvellerin ve Maliye Bakanlığı'nca gerekli görülecek diğer belgelerin de eklenmesini öngörmüştür. Böylece son yıllarda çok tartışılan bu konularda kamuoyunun daha fazla bilgi, parlamentonun da daha fazla söz sahibi olması yolunda önemli bir adım atılmış olmaktadır.

Diğer taraftan kesin hesap kanununun kapsamı da genişletilmektedir. Genel bütçeli idareler yanında özel bütçeli idareler ile düzenleyici ve denetleyici kurullar da kesin hesap kanununun ve dolayısı ile parlamentonun denetim kapsamına alınmışlardır.¹²

SONUÇ

Bütçe kanunlarının, diğer kanunlardan farklı yönlerinin, yani özelliklerinin açıklandığı bu yazıda;

1) Bütçe kanunlarının esas itibarıyla bir mali yıl ile sınırlı olduğu, çok yıllık bütçeleme sürecine geçil-

miş olmasının, onun süreli olma özelliğini değiştirmedeği, bu yüzden diğer kanunlardan farklı olarak kendiliğinden yürürlükten kalktığı,

2) Bütçe kanun tasarılarının, diğer kanunlardan farklı olarak, hazırlanmasının, görüşülmesinin ve kanunlaşmasının özel hükümlere ve belli bir takvime bağlı olduğu, milletvekillerince kanun teklifi şeklinde, önerilemediği, ancak Bakanlar Kurulu'nca kanun tasarısı şeklinde sunulabildiği, T.B.M.M. genel kurulundaki görüşmeler sırasında gelir azaltıcı ve gider artırıcı öneriler verilemediği,

3) Bütçe kanunlarına bütçeyi ilgilendirmeyen hükümler konulamadığı, ancak bu hükmün dar anlamda yorumlanması halinde, dolaylı olarak kamu geliri veya gideri sonucu doğuran pek çok faaliyetin bütçe dışında kalmasına yol açarak yürütme organı ve idareyi sıkıntıya düşürebildiği, bu nedenle söz konusu sınırlamanın daha rasyonel bir esasa bağlanmasının gerekli olduğu,

4) Bütçe kanunlarının kanun hükmünde kararnamelere konu edilemediği, bütçe hakkının bir sonucu olarak, bunun mutlaka kanunla olanaklı olduğu,

5) Bütçe kanunlarının veto edilemediği gibi mali yılın başlamasından önce kesinlikle Cumhurbaşkanınca onaylanarak Resmi Gazete'de yayımlanması gerektiği,

6) Bütçe kanunlarının gelir ve gider kanunlarının uygulanmasına izin verdiği, bu nedenle gider tahminleri ile gelir tahminlerinin bütçe kanununun (a) ve (b) işaretli cetvelinde gösterildiği, hatta gelir kanunlarının bir listesinin (c) işaretli cetvelinde gösterildiği, ancak bu cetvele gerek olmadığı, zira mali yıl içinde çıkarılan vergi kanunlarının da bu cetvelde gösterilmediği,

7) Bütçe kanunlarının uygulama sonuçlarının, diğer konulardan farklı olarak kesin hesap kanunu ile denetlendiği, kesin hesap kanun tasarılarına, bundan böyle öncekilerden farklı olarak, devlet borçları,

¹¹ Hikmet Tosun – A.Üğür Cebeci, 5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanunu, (Açıklamalı ve Karşılaştırmalı), MUKDER Yayını, Ankara, 2006, s.43.

¹² Bkz., R.G.: 26.04.2006/26150.

¹³ Erkan Karaarslan, Kamu Harcama Hukuku, Yaklaşım Yayıncılık, Ankara, 2006, s.332.

hazine garantileri ve silinen kamu alacaklarına ilişkin cetvellerin de eklenmesi nedeniyle, kamuoyunun ve parlamentonun, daha fazla bilgi ve söz sahibi olmasının önünün açıldığı, sonucuna ulaşılmıştır.

KAYNAKÇA

1. AKDOĞAN, Abdurrahman : **Kamu Maliyesi**, G.Ü.İ.İ.B.F. Yayını, No:67/34, Ankara, 1985.

2. ARCAGÖK, M.Sait : **Kamu mali Yönetimi ve Kontrol Sistemi**, Maliye H.U.D. Yayını, Ankara 2006.

3. COŞKUN, Gülay : **Kamu Mali Yönetimi**, TODAİE yayını, No:171, Ankara, 1978.

4. ERÜZ, Ertan : "Orta Vadeli Bütçe Sistemine Geçerken Vergi Politikamız", **Vergi Dünyası**, Sayı:289, Eylül, 2005.

5. GÜRSOY, Bedri : **Kamusal Maliye Cilt:2, Büt-**

çe, İkinci Baskı, A.Ü.S.B.F. Yayını, No:451/23, Ankara,1981.

6. KARAARSLAN, Erkan : **Kamu Harcama Hukuku**, Yaklaşım Yayıncılık, Ankara, 2006.

7. KIRBAŞ, Sadık : **Vergi Hukuku**, 8. Baskı, Siyasal Kitapevi, Ankara, 1996.

8. MUTLUER, M.Kamil v.d. : **Bütçe Hukuku**, Bilgi Üniversitesi Yayını, İstanbul, 2006.

9. TOSUN, Ertan : **Bütçe Terimleri Sözlüğü**, Devlet Bütçe Uzmanları Derneği Yayını, Ankara, 2004.

10. TOSUN, Hikmet : **5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanunu (Açıklamalı ve Karşılaştırmalı)**, MUKDER Yayını, Ankara, 2006.